

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันแพร่หลายทั่วโลก จนเกือบจะกล่าวได้ว่าเป็นภาษากลางสำหรับติดต่อสื่อสารกันระหว่างประชาชาติต่าง ๆ¹ การดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความก้าวหน้าในปัจจุบัน การรู้ภาษาแม่เพียงอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ ดังที่เนลสัน บรูคส์ (Nelson Brooks) ได้กล่าวไว้ว่า "การรู้แค่เพียงภาษาประจำชาติภาษาเดียวอาจจะไม่เพียงพอ ถ้าหากว่าเราอยากท่องเที่ยว หรือเรียนรู้เรื่องราวของดินแดนต่าง ๆ ตลอดจนการติดต่อสื่อสารกับชนชาติอื่น ๆ"²

คิด พงศทัต และศิธร แสงธนู ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า

1. ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก
2. สรรพคำราชาที่ใช้อยู่แพร่หลายในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าคนชาติใด มักแปลเป็นภาษาอังกฤษควยเสมอ ทั้งนี้เพราะจำนวนพลโลกที่รู้ภาษาอังกฤษมีมากกว่า 260 ล้านคน
3. เนื่องจากการคมนาคมในปัจจุบันรวดเร็วมาก การพบปะสังสรรค์หรือการติดต่อธุรกิจกับคนต่างชาติมีมากขึ้น ถ้าไม่มีภาษาอังกฤษช่วยสื่อความหมายกันและกัน การติดต่อสื่อสารมักจะล้มเหลว หรือเป็นไปได้ด้วยความลำบาก เพราะคนประมาณ 1 ใน 10 ของจำนวนพลโลกทั้งหมดพูดภาษานี้ ประมาณได้ว่า นักเรียนประมาณ 20 ล้านคน เริ่มเรียนภาษาอังกฤษทุกปี³

¹กมล เกาพิจิตร, "คำนำ" Modern English - Thai Dictionary (กรุงเทพมหานคร : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์ จำกัด, 2524), หน้า คำนำ

²Nelson Brooks, Language and Language Learning (Harcourt : Brace & World, Inc., 1960), p. 7.

³คิด พงศทัตและศิธร แสงธนู, คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ (พระนคร : โรงพิมพ์สามมิตร, 2514), หน้า 1.

สำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในด้านการเมือง ตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งชาติตะวันตก ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เคนมาร์ค สหรัฐอเมริกา ฯลฯ ได้มาขอทำสนธิสัญญาทางไมตรีและพาณิชย์กับประเทศไทย ญาติ ไหวดี ได้กล่าวไว้ว่า ในครั้งนั้นประเทศไทยได้เจ้านายและข้าราชการที่เคยเรียนภาษาอังกฤษครั้งรัชกาลที่ 3 เป็นกำลังในการเจรจาและทำสัญญาโดยไม่ต้องมีล่าม และไม่ต้องทำสัญญาเป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาโปรตุเกส และภาษาจีนเหมือนกับสนธิสัญญาที่ทำกันในรัชกาลก่อน ๆ ¹

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงกล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า

วิชาหนังสือไทยนั้น เมื่อรู้ดีแล้วพอทำการได้จริงอยู่ แต่เมื่อไม่รู้หนังสืออังกฤษด้วยแล้ว จะรู้สึกคับแค้นใจเมื่อภายหลัง เพราะเหตุว่า คำรับคำราววิชาการต่าง ๆ ซึ่งเขาลงพิมพ์ไว้เป็นภาษาต่างประเทศ มีภาษาอังกฤษเป็นต้น มากมายหลายหมื่นหลายแสนฉบับ นักการที่จะว่าเรียนในวิชาวิชาการต่าง ๆ ในเวลานี้ต้องอาศัยอ่านภาษาอังกฤษ เพราะผู้ซึ่งจะสามารถแปลหนังสือคำรับคำราววิชาการเหล่านั้นลงเป็นภาษาไทย สำหรับที่จะให้ไทยเราเดาเรียนนั้นมีน้อยตัวนัก เวลาที่ไม่พอ คนก็ไม่พอที่จะแปลเป็นภาษาไทยได้ จำต้องเรียนจากภาษาอังกฤษ วิชาการอันใดซึ่งจะมีในหนังสือไทยนั้นน้อยนัก วาโดยที่สุดเพียงแต่ผู้อ่านหนังสือรักสนุกอย่างเฉื่อย ๆ ภาได้อ่านหนังสืออังกฤษแล้ว ก็ใคร่รู้สึกความสนุกเพลิดเพลินใจกว้างขวางซึ้งกว่าที่อ่านหนังสือเรื่องไทย ๆ ที่มีอยู่มากนัก เพราะฉะนั้น การที่รู้หนังสืออังกฤษ เป็นลาภอันวิเศษของนักเรียนซึ่งจะหาได้ในกาลเดาเรียน ²

ในปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทต่อความเป็นอยู่ของคนไทยมากยิ่งขึ้น

¹ ญาติ ไหวดี, "ความเป็นมาของการสอนการเรียนภาษาอังกฤษของไทย," วิทยาสาร 29 (มกราคม 2521) : 41.

² ประยุทธ์ สัทธินันท์, ตามรอยบาทพระพุทธรูปเจ้าหลวง (พระนคร : โรงพิมพ์-มิตรสยาม, 2514), หน้า 480.

ไม่ว่าจะเป็นในด้านการเมือง เศรษฐกิจ การค้า สังคม การศึกษา ฯลฯ แม้แต่ในชนบทที่ห่างไกลก็ยังเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ และยิ่งคนที่อยู่ในเมืองจะได้พบภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำแทบจะเรียกได้ว่า ตั้งแต่ต้นเขาจนกระทั่งเขานอน เช่น ชื่อสิ่งของ เครื่องใช้ ชื่อสถานที่ ร้านค้า ยารักษาโรค หนังสือพิมพ์ เพลง ภาพยนตร์ ป้ายตามสถานที่ราชการ โรงแรม โรงภาพยนตร์ ฯลฯ แม้แต่คำบางคำ เราก็มักใช้พูดทับศัพท์อยู่เป็นประจำ เช่น คำว่า โข้ว ฟาร์ม ฟุตบอล เป็นต้น พวงเพ็ญ อินทรประวัตินี้ ได้กล่าวถึงประโยชน์ของภาษาอังกฤษที่มีต่อคนไทยไว้ 3 ด้าน คือ 1. ในทางวิชาการ 2. ในด้านการติดต่อค้าขาย การศึกษาวัฒนธรรม ตลอดจนงานทางการเมือง 3. ในด้านชีวิตประจำวันของคนไทยเองในเมืองไทย¹

เรา ทองสวัสดิ์ ได้กล่าวถึง ความจำเป็นที่คนไทยต้องเรียนภาษาอังกฤษว่า การเรียนภาษาไทยอย่างแท้จริงเป็นการไม่เพียงพอ เพราะวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม กวีศิลป์ เครื่องกลต่าง ๆ นี้ มิใช่เป็นความเจริญก้าวหน้าที่เป็นของคนไทยโดยเฉพาะ แต่เป็นความก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ ๆ ของโลก ไทยใคร่รับเอาสิ่งเหล่านั้นจากตำรับตำราภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น ฉะนั้นการที่จะศึกษาจนบรรลุเป้าหมายในวิทยาการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษควบคู่กันไป เพราะภาษาอังกฤษเป็นกุญแจที่จะไขไปสู่ความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้นได้²

จากประโยชน์และความเกี่ยวพันที่ภาษาอังกฤษมีต่อความเป็นอยู่ของชาวไทยจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องมีจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการคงจะได้ตระหนักถึงความสำคัญข้อนี้ จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญ

¹ พวงเพ็ญ อินทรประวัตินี้, แนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษ (เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2520), หน้า 24. (อัครสำเนา).

² สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, ก่องวางแผนการศึกษา, "การสอนภาษาอังกฤษควรสอนในระดับประถมศึกษา," ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514), หน้า 194.

ในหลักสูตรตั้งแต่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2503 แต่ในเวลาต่อมา นักการศึกษาหลายคนได้แสดงความคิดเห็นต่อผลการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษากันอย่างกว้างขวาง

สุโร พงษ์ทองเจริญ ได้กล่าวถึงผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยว่า

ผลที่ได้รับคือภายหลังที่ได้เรียนภาษาอังกฤษมา 6 ปี นักเรียนส่วนมากฟังภาษาอังกฤษเกือบจะไม่รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อย หรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อความที่ตนอ่านโดยฉับพลันทันที อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ระบุคำศัพท์น้อย ไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องพอควรแก่ระดับชั้น นับว่าเป็นการสิ้นเปลืองเวลาไปโดยไคร่ผลไม่คุ้มค่า¹

พรณินี สาคริก ได้กล่าวถึงข้อสรุปสิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญทั้งไทยและต่างประเทศเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไว้ 4 ประการคือ

1. ผลการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน โดยทั่วไปนั้นยังอยู่ในระดับไม่ดี
2. สาเหตุสำคัญที่ทำให้การสอนไม่ได้ผลดีก็คือต้องมาเสียเวลาแก้อรรถาธิบายที่สอนไว้ในชั้นต้น ๆ โดยหลักการแล้ว ครูในระดับเริ่มต้นควรจะเป็นครูที่ดีที่สุด แต่ในทางปฏิบัติมักจะตรงกันข้าม
3. ถ้าจะให้กำหนดว่าควรจะให้ให้นักเรียนไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่อใดนั้นจะถือตามทฤษฎีการเรียนภาษาต่างประเทศเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ย่อมเป็นไปได้ในข้อเสนอแนะได้ให้คำแนะนำว่า "การสอนภาษาอังกฤษควรเริ่มในขณะที่และในสถานที่ที่มีครูภาษาอังกฤษดี มีจำนวนเพียงพอ
4. การจะนำนโยบายใด ๆ ไปถือปฏิบัติ การปรับปรุงการสอนภาษาไทย เป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง นั่นคือการปรับปรุงทักษะในการสื่อความหมายโดยถือเป็นพื้นฐานที่ต้องมีก่อนเรียน-

---

¹ สุโร พงษ์ทองเจริญ, "บทนำ" วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2520), หน้า 1.

ภาษาต่างประเทศ¹

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมิได้รับผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควรจะได้ขึ้น
เนื่องมาจากมีปัญหาต่าง ๆ หลายด้าน ตั้งแต่ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครองและตลอดไปถึงสิ่ง
ที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะยกส่วนใดขึ้นมาพิจารณา ก็จะพบว่า มีปัญหาไปเสียทั้งหมด จาก
ข้อสรุปของ พรพนี สาคริก ในข้อ 2 และ 3 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า ปัญหาที่
สำคัญนั้นเนื่องมาจากครูผู้สอนเป็นสำคัญ

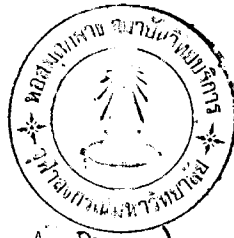
แมรี ฟินอคชีอาโร (Mary Finocchiaro) กล่าวว่า "ไม่มีวิธีการสอน
ที่ดีหรือเลว แต่มีครูที่ดีหรือเลวเท่านั้น"² ดังนั้นครูจึง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียน
การสอน แมตั่วผู้เรียนจะมีสติปัญญาอ่อน ชาติความสนใจ และสิ่งแวดล้อม คือสถานที่และอุปกรณ์
ต่าง ๆ รวมทั้งหนังสือแบบเรียนและแบบทดสอบต่าง ๆ จะไม่ได้มาตรฐานก็ตาม แต่ถ้ามีครูที่
มีความรู้ความสามารถทั้งด้านเนื้อหาวิชาและการถ่ายทอดวิชาการ ชอบปกครองทางด้านอื่น ๆ
จะได้รับการปรับปรุงจากครูและทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี แต่ในทางตรงกันข้าม
ถ้ามีนักเรียนที่มีสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ ดี มีตำรา แบบเรียนและแบบทดสอบเหมาะสมถูก
หลัก แต่ถ้าครูไม่มีความรู้ความสามารถก็ไม่สามารถทำให้การเรียนการสอนเกิดประโยชน์ได้
ผลเท่าไรนัก แต่จะทำให้เกิดผลเสียมากกว่า³

¹พรพนี สาคริก, "ข้อคิดเห็นในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมปลาย"
จันทร์เกษม (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2514) : 59.

²Mary Finocchiaro, The Teaching of English as a Second Language
in Elementary and Secondary School (New York : Harpers and Brothers,
1958) p. 10.

³พรพนี สาคริก, "ข้อคิดเห็นในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมปลาย"
วารสารครูศาสตร์ 4 (มิถุนายน - กันยายน 2514) : 73.

ทอมัส เอ. เคอร์ (Thomas A. Durr) ได้กล่าวถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษว่า ปัญหาประการแรกคือการขาดครูที่เหมาะสม ถ้าหากไม่มีครูที่เหมาะสมก็ควรจะเลิกสอนภาษาอังกฤษ เพราะจะเป็นการเสียทั้งเงิน เวลา และความพยายามโดยเปล่าประโยชน์ ซึ่งหากไม่มีครูที่เหมาะสมก็ไม่สามารถจะปรับปรุงโครงการใด ๆ ได้ ครูคือกุญแจของทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะว่า หากครูรู้ภาษาอังกฤษดีเพียงพอ ปัญหาต่าง ๆ ในด้านวิธีสอนหรือเทคนิคต่าง ๆ ก็จะไม่เป็นปัญหา และปัญหาที่สองก็คือ ความไม่แน่ใจว่าจะมีครูที่รู้ภาษาอังกฤษดีพอ ปัญหาที่สามคือความมุ่งหมายในการสอนภาษาอังกฤษไม่แน่นอน ปัญหาที่ดีคือ ความขาดแคลนรูปแบบที่เหมาะสมในห้องเรียน ปัญหาที่ห้าคือ ปัญหาด้านหลักสูตร ซึ่งในหลักสูตรควรจะมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้นั้นต่ำไว้ด้วย และครูทุกคนจะต้องรู้เกณฑ์ดังกล่าวนี้ ในด้านการประเมินผล ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ลงมาไม่ควรจะมีการประเมินผลได้หรือตก¹

กานดา ณ ถลาง ได้กล่าวถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ด้านดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู คือไม่มีครูผู้ทรงคุณวุฒิเพียงพอกับการที่จำเป็นต้องสอนภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนทั้งประเทศ
2. ปัญหาในด้านตัวนักเรียน อาจจะพบว่านักเรียนไม่สนใจในภาษาอังกฤษ เพราะอาจจะมองไม่เห็นความจำเป็นที่ตนจะต้องเรียน หรือไม่ประจักษ์แจ้งในวัตถุประสงค์ของการเรียนและมองไม่เห็นความจำเป็นที่ตนต้องเรียนภาษาอังกฤษ
3. ปัญหาในด้านผู้บริหารและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ในบางครั้งจะพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประสบปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร เช่น ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ไม่มีคุณวุฒิ ไม่สนับสนุนงานด้านนี้เท่าที่ควร งบประมาณหรือกิจกรรมในด้านนี้ไม่ได้รับความเอาใจใส่ ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานได้
4. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน ส่วนใหญ่ปัญหาเรื่องตัวครูและวุฒิของครูก็จะเกี่ยวเนื่องมาถึงปัญหาเรื่องวิธีสอนของครูเองด้วย ครูที่มีวุฒิสามัญ ยิ่งสูงเท่าใด ก็ยิ่งเป็นที่คาดหวังว่าจะ

¹ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, กองวางแผนการศึกษา, ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย, หน้า 96 - 97.

มีความรู้ในเนื้อหาของวิชานั้น ๆ สูง ส่วนวุฒิครูนั้นก็ เป็นเครื่องแสดงว่า ผู้นั้นได้รับการอบรม หลักวิชาเกี่ยวกับการศึกษา หลักการสอน และจิตวิทยาภาคีพอที่จะทำหน้าที่ครูได้ดี ความรู้ใน เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเอง กับความรู้เรื่องวิธีสอนภาษา เป็นของที่ต้องควบคู่กันไป ¹

พรณีนี สาคริก ไต่ถามถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า

เรายังไม่มีครูที่ได้รับการศึกษาอบรมมาเพื่อทำการสอนภาษาอังกฤษให้แก่คนไทยได้อย่าง ถูกต้อง เป็นจำนวนพอเพียงกับความต้องการของโรงเรียนทุกแห่งที่สอนภาษาอังกฤษ นักเรียน เรียนไม่สนใจ เนื่องจากจากจัดให้ทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นต้นไป ทำให้หมดโอกาสที่จะพบว่าเด็กที่สนใจภาษาอังกฤษจริง ๆ มีมากน้อยเท่าใด ²

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับด้านการสอนของครู เช่น ครูไม่เตรียมการสอน การขาดอุปกรณ์- การสอน ไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ครูมีปัญหาในเรื่องที่ไม่สามารถสร้างแบบทดสอบ ที่เหมาะสม และขาดวัสดุในการสร้างแบบทดสอบ ³

พิษณุ อุไรวรรณ ไต่ถามเน้นให้เห็นถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาว่า ภาษาอังกฤษนั้นเป็นวิชาทักษะ แต่สิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย ให้เด็กเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียนอย่างเพียงพอ นักเรียนมีโอกาสได้ ฝึกบ้างก็ เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น เมื่อหมดชั่วโมงภาษาอังกฤษแล้ว เด็กไม่มีโอกาสได้ฟัง พูด อ่านหรือเขียนเลย ยิ่งถ้าครูเป็นฝ่ายพูด และอ่านเสียแต่ผู้เดียวดังเช่น ทุกวันนี้แล้ว การสอน

¹ กานดา ณ อดาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พระจันทร์, 2515), หน้า 11 - 18.

² พรณีนี สาคริก, "ข้อคิดในเรื่องการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมปลาย" วารสาร- คุรุศาสตร์ 1 (มิถุนายน - กันยายน 2514), หน้า 58.

³ เมตตา บุญยากกร, "ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน จังหวัดนครราชสีมา" (วิทยานิพนธ์คุรุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 100 - 101.

ภาษาอังกฤษก็มีโอกาสประสบความสำเร็จได้มากขึ้น เด็กจะล้มภาษาอังกฤษเพราะไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่ ไม่มีโอกาสได้ใช้และไม่มีคามหมายต่อชีวิตประจำวันของเด็กมากนัก สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งนั้นเกิดจากการขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้เขียนได้กล่าวเป็นเชิงเสนอแนวคิดว่า การสอนภาษาอังกฤษนั้น เป็นทั้งศาสตร์และศิลปะ ถ้าหากจะสอนให้ได้ดีก็อย่างแท้จริงแล้ว จะต้องใช้วิธีและขั้นตอนที่ได้ผ่านการค้นคว้าและทดลองวิจัย แล้วว่าเป็นขั้นตอนและวิธีสอนที่ได้ผลดีที่สุดขณะนี้ ซึ่งครูสอนภาษาอังกฤษจะต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้และนำไปใช้อย่างถูกวิธีและถูกขั้นตอน¹

เรา ทองสวัสดิ์ ได้กล่าวถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายมองไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เรียนไปตามที่มีไว้ในหลักสูตรเท่านั้น² การที่นักเรียนมีความรู้สึกเช่นนี้ จึงเป็นปัญหาสำหรับครูผู้สอนเป็นอย่างมากในการที่จะจัดการสอนให้ได้ดีตามจุดหมายของหลักสูตร ในการแก้ไขปัญหานี้ ครูก็ต้องชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจ มองเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษว่ามีประโยชน์ "เป็นกุญแจนำไปสู่โลกกว้าง สู่วิทยาการกว้างรอบตัวเรา ด้วยเหตุนี้ เราจึงจำต้องให้เด็กของเราเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์แก่ทั้งตัวของเด็กเอง และแก่สังคมไทยเราด้วย"³

เมธี ทองอ่อน ได้แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาและความต้องการ เพื่อปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาไว้ว่า

1. ครูไม่ชำนาญวิธีสอน

¹พินู อุไรวรรณ, "ความล้มเหลวของการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา" วิทยาสาร 26 (พฤศจิกายน 2518) : 8 - 10.

²เรา ทองสวัสดิ์, "การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา" ประชาศึกษา 21 (พฤษภาคม 2513) : 9.

³กานดา ณ กลาง, "ความมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ" วิสามนศึกษา 4 (พฤษภาคม 2510) : 17.

2. เวลาสอนไม่เพียงพอเนื่องจากครูต้องไปทำหน้าที่อื่น ๆ ด้วย
3. ขาดโครงการสอน
4. ครูออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ค่อยถูกต้อง
5. ครูไม่สามารถออกข้อสอบให้ตรงเป้าหมายได้
6. ขาดสื่อการสอน
7. นักเรียนขาดเรียน
8. นักเรียนไม่ทำการบ้านตามที่ครูกำหนด
9. ผู้ปกครองยากจนไม่สามารถซื้ออุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนได้เพียงพอ
10. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ เพราะคิดว่า บุตรหลานของตนไม่มีโอกาสศึกษาต่อ

นอกจากนี้ เมธี ทองอ่อน ได้กล่าวถึงความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ดี ดังนี้

1. ต้องการเทพบันทึกเสียงและสื่อการสอนสำเร็จรูป
2. ต้องการรับการนิเทศการสอนจากศึกษานิเทศก์
3. ต้องการได้รับการอบรมภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีสอน

4. ต้องการขอทดสอบมาตรฐานที่ครอบคลุมเนื้อหา¹

ปภะมูล หาซุ่น ได้แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาไว้ว่า

1. ครูไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องคือเพียงพอ
2. ครูไม่รู้ ไม่เข้าใจวิธีสอนที่ดี ที่จะทำให้การสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย

---

¹ สัมภาษณ์ เมธี ทองอ่อน, อาจารย์ 1 โรงเรียนบ้านโพธิ์น้อย อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง, 15 ตุลาคม 2524.

3. ครูไม่จัดทำอุปกรณ์ประกอบการสอน
4. การวัดผลไม่ไ้วัดทักษะ ฟังและพูด
5. ครูไม่มีความรู้ความสามารถในการสร้างแบบทดสอบที่ดีได้
6. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ
7. นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก
8. ไม่มีสิ่งเร้าที่จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนหรือเห็นประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ
9. ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการจัดอุปกรณ์การเรียนให้บุตรหลานของตน
อย่างเพียงพอ
10. ผู้ปกครองส่วนมากไม่มีความรู้วิชาภาษาอังกฤษ ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือ
บุตรหลานของตนได้

ในด้านความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนให้ได้ผลดีขึ้น ครูมีความต้องการสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องการรับการอบรมวิธีสอนภาษาอังกฤษระยะสั้นจากศึกษานิเทศก์
2. ต้องการสื่อการสอน ได้แก่ เทปบันทึกเสียง รูปภาพ ฯลฯ
3. ต้องการคำแนะนำในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร¹

เนื่องจากมีปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษดังที่ได้กล่าวมาแล้ว การที่จะปรับปรุงให้
การสอนได้ผลดียิ่งขึ้นนั้นจะต้องแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนให้ลุล่วงไปเสีย
ก่อน ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ครูผู้สอนจะต้องได้รับการช่วยเหลือ ดังที่ พี เกอเรีย
(P. Gurrey) ได้กล่าวเน้นไว้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษต้องการความช่วยเหลือเพื่อที่จะ
ช่วยให้เขามองเห็นงานการสอนของเขาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ได้ประจักษ์ถึงการที่จะทำให้ความ
ยุ่งยากซับซ้อนของภาษาง่ายขึ้น ได้มองเห็นถึงลักษณะที่แตกต่างกันของการสอน เมื่อเขาได้
เปลี่ยนแปลงวิธีการสอนจากวิธีที่หนึ่งไปสู่อีกวิธีหนึ่ง และต้องการความช่วยเหลือต่อ ๆ ไป

---

¹ สัมภาษณ์ ประมุล หาซุน, ครูใหญ่โรงเรียนบ้านเหนือคลอง อำเภอห้วยยอด
จังหวัดตรัง, 30 ตุลาคม 2524.

เพื่อที่จะช่วยให้เขาสามารถรักษาความตั้งใจในการสอนและความกระตือรือร้นเอาไว้ ในด้านความต้องการของครูในการสอนนั้น เกอเรย์ ได้แบ่งไว้ 3 อย่างคือ 1) ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนที่ดีที่สุด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด 2) ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของวิธีสอน 3) ความมั่นใจและทักษะในการดำเนินการสอนด้วยความสนุกสนาน¹

ในด้านการช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้นนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่คนไทย ทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศได้ดำเนินการต่าง ๆ ที่สำคัญที่ผ่านมามีพอจะสรุปได้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2502 สถาบันคนคัวเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ ได้มาช่วยสร้างแบบเรียนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับผู้เรียนไทย ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับฝึกหัดครู²

ในปี พ.ศ. 2507 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งคณะกรรมการสำรวจสภาพการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนจากกรมสามัญศึกษา กรมวิสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา กรมการฝึกหัดครู กรมวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิที่สอนอยู่ในโรงเรียนราษฎร์ คณะกรรมการชุดนี้ได้ทำการสำรวจสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนในขณะนั้นทั้งในระดับประถม มัธยมและฝึกหัดครู ผลปรากฏว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือการไม่มีครูผู้ทรงคุณวุฒิเพียงพอกับการที่จำเป็นต้องสอนภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนทั่วทั้งประเทศ ผลของการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กจึงยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร³

¹ P. Gurrey, Teaching English As A Foreign Language (London : Lowe and Brydone, 1964), p. 2.

² จันตรี คุปตะวาทีน, "ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์-ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 7.

³ กานดา ณ ถลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา, หน้า 2, 11.

ในปี พ.ศ. 2510 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้กรมวิชาการโดยความร่วมมือของกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาจัดสัมมนาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาชั้น โดยมีวัตถุประสงค์ของการสัมมนา 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อพิจารณาหลักสูตรและอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนต้น ตามข้อเท็จจริงที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรและอุปกรณ์การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2503
3. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาตอนต้น และประถมศึกษาตอนปลาย โดยมุ่งหมายปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ¹

ในปี พ.ศ. 2513 กองวางแผนการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้จัดประชุมทางวิชาการเรื่อง "ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย" ณ ห้องประชุมหอสมุดแห่งชาติ ²

ในปี พ.ศ. 2514 ศูนย์ภาษาอังกฤษ โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยร่วมกับประธานคณะกรรมการประสานงานโครงการภาษาอังกฤษระดับชาติ ได้ทำข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยขึ้น เพื่อเป็นเอกสารประกอบการพิจารณา ปรับปรุงนโยบายและหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่คนไทย ³

ระยะหลัง 14 ตุลาคม 2516 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งคณะกรรมการปฏิรูป

¹กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, รายงานสรุปความคิดเห็นจากการสัมมนาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2511), หน้า 1.

²สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, กองวางแผนการศึกษา, ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย

³The English Language Center of the University Development Commission, Office of the National Education Council, Proposals for Improvement of English Instruction in Thailand (Bangkok, 1971)

การศึกษา เพื่อวางแผนปฏิบัติการศึกษาเสนอต่อรัฐบาล และได้จัดตั้งอนุกรรมการปรับปรุง-หลักสูตร ซึ่งเป็นผลให้เกิดหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ขึ้น หลักสูตรฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาไว้เลย แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในระยะนี้ดังนี้

28 ตุลาคม 2518 คณะรัฐมนตรีมีมติตอนหนึ่งว่า "การศึกษาระดับต้นจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีการสอนภาษาไทยแต่เพียงภาษาเดียว และตั้งแต่นั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไปให้มีการสอนภาษาต่างประเทศโดยถือเป็นวิชาเลือกได้¹

16 กุมภาพันธ์ 2520 คณะรัฐมนตรีมีมติตอนหนึ่งว่า ให้ยกเลิกการสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาในระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนทุกเชื้อชาติเรียนรู้ภาษาไทยและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชาติ²

8 พฤษภาคม 2521 กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศต่อคณะรัฐมนตรี มีข้อความตอนหนึ่งว่า

ให้เพิ่มชั่วโมงในหลักสูตรประถมศึกษา ชั้น ป.5 -6 อีกสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง เพื่อให้ได้ให้โรงเรียนของรัฐ ทองถิ่นหรือโรงเรียนราษฎร์ที่ไม่ได้สอนภาษาอังกฤษมาก่อน เลือกสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือสอนวิชาศัพท์เกี่ยวกับการดำรงชีวิตอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามความเหมาะสมของท้องถิ่น³

ในปี 2522 กระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งคณะกรรมการร่างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 -6 โดยมีรายละเอียดของหลักสูตรดังนี้

¹ กระทรวงศึกษาธิการ. "นโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ" หนังสือราชการที่ ศบ. 0205/10306 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2521, หน้า 1.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 2.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 4.

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา 5 -6

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา
3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
4. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากล

จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้มีทักษะในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้เข้าใจหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวสะกดและการออกเสียง
3. เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้โครงสร้างประโยคในการฟัง พูด อ่านและเขียนได้ตามระดับชั้น
4. เพื่อให้เข้าใจความหมายและสามารถใช้คำศัพท์ได้เหมาะกับระดับชั้น
5. เพื่อให้สามารถใช้พจนานุกรมได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

เนื้อหา

การฟังและการพูด

1. ฟังเสียงและออกเสียงสระ พยัญชนะ และคำได้ 2. สามารถฟังและเข้าใจความหมายของ คำและประโยค	1. ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระ พยัญชนะ ตัวอักษร และคำภายในวงศัพท์ 800 คำ 2. ขอบความและโครงสร้างง่าย ๆ เช่น ประโยคคำสั่ง บอกเล่า คำถาม คำตอบ สั้น ๆ ตามสถานการณ์ที่สร้างขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา
-----------------------	---------

3. สามารถใช้คำพูดและเลือกใช้ถ้อยคำให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายตามที่ต้องการ

การอ่าน

1. ประสมอักษรและอ่านออกเสียงได้	1. การอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับตัวหนังสือคำและข้อความ ให้ถูกต้องตามจังหวะและวรรคตอน
2. สามารถอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้	2. การอ่านเรื่องที่ใช้ศัพท์และรูปประโยคภายในวงที่กำหนด เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัย
3. สามารถใช้พจนานุกรมได้	3. การอ่านในใจเพื่อจับใจความ 4. การใช้พจนานุกรม

การเขียน

1. คัดและลอกแบบตัวอักษร เป็นคำและข้อความตามที่กำหนดให้ได้	1. การคัดและลอกแบบตัวอักษรทั้งตัวพิมพ์และตัวเขียนตามแบบที่กำหนด
2. เขียนคำและประโยคตามคำบอกได้	2. การเขียนตามคำบอก ตอบคำถามเขียนประโยคสั้น ๆ รวมทั้งการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ¹
3. เขียนประโยคโดยใช้คำและโครงสร้างที่เรียนมาได้	

005500

¹ เอกสารหมายเลข 2, เอกสารประกอบการประชุมชี้แจงหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 -6 พ.ศ. 2521 วันที่ 19 -21 มกราคม 2525 ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ.

ในปี 2523 กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ให้เป็นวิชาเลือกนอกเหนือไปจากวิชาต่างๆ ที่กำหนดไว้แล้วในหลักสูตร โดยให้เลือกได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง¹

ในปีเดียวกันนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งให้เพิ่มเวลาเรียนในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 อีกสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ทั้งนี้เมื่อรวมแล้วต้องมีเวลาเรียน 1, 200 ชั่วโมง ใน 1 ปีการศึกษา เพื่อให้โรงเรียนประถมศึกษาได้เลือกสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หรือสอนวิชาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตได้อย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามสภาพและความเหมาะสมของท้องถิ่น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 เป็นต้นไป²

ในการที่โรงเรียนใดจะเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในปีการศึกษา 2525 หรือไม่นั้น โรงเรียนควรจะต้องคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1. ควรจะมีครูที่มีวุฒิทางภาษาอังกฤษหรือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ
2. ครูที่จะสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรจะผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรใหม่นี้ด้วย
3. โรงเรียนจะต้องมีความสามารถในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ตามที่ไ้ระบุไว้ใน

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, "เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521" คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ รก. 154/2523 ลงวันที่ 2 เมษายน 2523.

² กระทรวงศึกษาธิการ, "ให้เพิ่มเวลาเรียนในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ชั้น ป.5 - 6" คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ รก. 520/2523 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2523.

คู่มือครู เช่น มีตรคำ บัตรภาพ แถบประโยค และแถบชั้นทึกเสียงพร้อมทั้งเครื่องชั้นทึกเสียง¹

เนื่องจากมีปัญหาหลายอย่างในการจัดการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
 ดั้งที่ไต่ถามมาแล้วนั้น ผู้วิจัยสนใจที่จะสำรวจปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลต่อการสอนภาษาอังกฤษ
 ของครูในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้เพื่อจะได้เสนอผลการวิจัยนี้ต่อผู้บริหารการศึกษาของจังหวัด
 ตรัง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา สมควรจะเปิดสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ในปีการศึกษา
 2525 หรือไม่ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะได้สำรวจถึงความต้องการต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงการสอน
 ของครูที่สอนวิชานี้ด้วย เพื่อจะได้้นำผลดังกล่าว เสนอผู้บริหารในการวางแผนช่วยเหลืออย่าง
 ถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6
2. เพื่อสำรวจความต้องการของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาเฉพาะปัญหาการสอนและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง ปีการศึกษา 2524 เท่านั้น

¹ สัมภาษณ์, ปานตา ไช้เทียมวงศ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อนุกรรมการจัดทำคู่มือครู และติดตามผลการทดลองใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา 16 กุมภาพันธ์ 2525.

ขอตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีเนื้อหาครอบคลุมปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 และเป็นแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพ เพราะได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและได้นำไปทดลองใช้ก่อนแล้ว
2. ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

ความจำกัดของการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ เท่านั้น ซึ่งอาจไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ หรือตรงกับปัญหาและความต้องการของครูในจังหวัดอื่น ๆ

คำจำกัดความ

ครู หมายถึง ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2524

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบปัญหาการสอนและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2. โค้ชข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารการศึกษา ในการที่จะเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเลือก ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2525

3. โค้ชทราบความต้องการของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารได้ใช้ประกอบการวางแผนช่วยเหลืออย่างถูกต้อง ถ้าหากว่าจะเปิดสอนวิชาต่อไป

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาคนควา และรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา จากเอกสาร วารสาร หนังสือและวิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

2. การเลือกตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ทุกโรงเรียน จำนวน 292 โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งหมด 292 คน

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.1 ศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการด้านต่าง ๆ ของครูผู้สอน จากตำรา เอกสาร และรายงานการวิจัยที่มีอยู่ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ และครูที่สอนภาษาอังกฤษ เพื่อทราบปัญหาและความต้องการ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3 การสร้างแบบสอบถาม

3.3.1 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในด้าน เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา อายุราชการ ฯลฯ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอน ปัญหาการวัดผล ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอน ปัญหาจากตัวนักเรียนและผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อปรับปรุงการสอน ในด้านการเข้ารับการอบรม การทำอุปกรณ์การสอน จำนวนชั่วโมงสอน ฯลฯ

3.3.2 ลักษณะของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แบบเติมคำในช่องว่างและแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ ซึ่งมีทั้งให้เลือกตอบคำตอบเดียวและเลือกตอบได้หลายคำตอบ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอน ปัญหาการวัดผล ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอน ปัญหาจากตัวนักเรียน และผู้ปกครอง ใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งแบ่งระดับปัญหาออกเป็น 5 ระดับ คือ เป็นปัญหามากที่สุด เป็นปัญหามาก เป็นปัญหปานกลาง เป็นปัญหาน้อยหรือไม่ค่อยจะเป็นปัญหา ไม่เป็นปัญหา

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อปรับปรุงการสอน ใช้แบบเลือกตอบได้หลายคำตอบ และในตอนท้ายของตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

3.4 การทดลองใช้เครื่องมือ

3.4.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน แก่ไข ไค้แก อาจารย์ผู้สอนวิชาปรับปรุงการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 1 คน อาจารย์หัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 1 คน ศีกษานิเทศกัสังกัคสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีลังกา 1 คน ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร 2 คน และนำไปทดลองใช้กับครูที่สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 20 คน

3.4.2 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้ว มาปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์

4. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เลือกไว้

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอน ปัญหาการวัดผล ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอน ปัญหาจากตัวนักเรียนและผู้ปกครอง วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยนำหนักความคิดเห็น ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ในการหาค่าเฉลี่ยนำหนักความคิดเห็นนั้น ได้กำหนดน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็นระดับค่าคะแนนตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (Likert)¹ ดังนี้

เป็นปัญหามากที่สุด	ให้มีค่าคะแนนเป็น 5
เป็นปัญหามาก	ให้มีค่าคะแนนเป็น 4

¹ John W. Best, Research in Education (New Delhi: Prentice Hall Co., 1970), p. 175.

เป็นปัญหาปานกลาง	ให้มีค่าคะแนนเป็น	3
ไม่ค่อยจะเป็นปัญหา	ให้มีค่าคะแนนเป็น	2
ไม่เป็นปัญหา	ให้มีค่าคะแนนเป็น	1

และตีความหมายค่าเฉลี่ยนำนักความคิดเห็นแต่ละข้อ¹ ดังนี้

4.6 -5	หมายความว่า	เป็นปัญหามากที่สุด
3.6 -4.5	หมายความว่า	เป็นปัญหามาก
2.6 -3.5	หมายความว่า	เป็นปัญหาปานกลาง
1.6 -2.5	หมายความว่า	เป็นปัญหาน้อยหรือไม่ค่อยจะเป็นปัญหา
1 - 1.5	หมายความว่า	เป็นปัญหาน้อยที่สุดหรือไม่เป็นปัญหา

4.4 วิเคราะห์ความต้องการของครู ตามคำตอบที่ให้ เลือกตอบแต่ละข้อเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

4.5 นำความคิดเห็นอย่างอิสระของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ได้จากการตอบคำถาม ปลายเปิดมา เสนอโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ประคอง กรรณสูต, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ภาควิชาวิจัยการ-
ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 99. (เอกสารอัครสำเนา).